

MAGYAR KURIR.

Indült Bécsből, Kedden, Augustus' 21-dikén, 1827.

Török Birodalom.

Az Ottomannus Porta' Manifestum a' Czím-írás alatt egy Ministeriális Jelentése jött-ki a' Reis-Effendinek, Londonban a' Times ujságban, folyó Augustus 3-dikán. Ezen Manifestum Juniusnak 9 dik és 10-dik napjain intéztetett Konstanczinápolyban, az ott lévő öt Nagy-hatalmasságoknak, Frantzia Országnak, Angliának, az Orosz birodalomnak, Austriának, és Pruszsziának Követeikhez, melyre nézve, hogy a' dolgok' sorát el ne hibázzuk, szükséges leszen megjegyeznünk, hogy az a' Török Manifestum, mellyet most közlünk, jóval régebben készült, mint az a' Békéltető Nyilatkozatás, mellyet a' Három Hatalmasságoknak, Frantzia országnak, Angliának és az Oroszbirodalomnak Londonban lévő Követeik készítettek, 's mellyet a' Times Ujság mármég Jul. 12-dikén kiadott volt az ahoz tartozott nevezetes Titkos Czikkelyekkel együtt, 's a' melyből azt azután minden más Európai ujságok kihirdették volt.

A' Török Manifestum, fordításban így következik: — „

„Minden okos és éles észszel bíró ember előtt világos és szembe tűnő dolog, hogy az Isteni Gondviselés' határozásai szerént ezen világnak virágzó állapotja az emberi nemzeteknek Státusokra való öszszetsatolódásából származzék, és hogy, a' népek' erköltsi 's Charakteri különbözőseikhez képpes, ezen Öszszetsatolódás, egynek a' másik alávetetése által történhet:

innen a' következik, hogy a' Mindenhatónak böltsessége, midőn a' Világot külömbkülömb országokra osztotta, mindeniknek egyegy Uralkodót is adott, kinek kezeibe az annak Uralkodása alá adatott nemzeteken való határtalan hatalmú kormányozást helyhezette, illy bölts módon rendelvén-el és határozván-meg a' Teremtő a' világi dolgoknak folyamatját. —

„Ha ezen elrendeltetésnek fennállása és tartóssága egy részről leginkább attól függnek, hogy egy Monárkha és Fejedelen is a' másoknak belső és magános dolgaiba ne avatkozzék, úgy más felől a' se kevesebb kétségen kívül való dolog, hogy a' külömböző Országok között való Kötéseknek legfontosabb czélja a' légyen, hogy ez az illy bámulásra méltó rend, minden idegen beléavatkozástól megoltalmaztassék, 's e'képpen a' népeknek és Országoknak tsendessége, 's bátorsága, állandó alapokra helyheztetődjenek. —

„Így tehát minden Hatalmasságnak vagynak azon kötelességeken kívül, mellyeket tölle a' Kötések 's az ő más Hatalmasságokkal való öszszeszövetkezései megkívánnak, Constitutziója 's olly intézetei is, mellyek egyedül tsak őtet 's az ő belséjét illetik, 's az ő törvényhozási 's Országlási Systemájából veszik származásokat. Tehát tsak egyedül is ezen Hatalmasságot illeti annak megítélése, hogy mi kedves néki, 's hogy ezzel egyedül tsak ő-maga foglalatoskodjék. Továbbá az is mindek előtt tudva lévő dolog, hogy a' Fényes Portának minden dolgai az ő szent

törvényhozásán fundáltatnak, 's mindenféle nemzeti és politikai intézetei a' Religió-nak rendszabásaival szorosán özsze tsatoltatva vagynak. —

„A' Görögök, kik azon nemzeteknek egy részét teszik, kik a' Törököknek fegyvereik által századok előtt elfoglalt tartományokban laknak, és fiuról fiura való következés szerént a' Fényes Porta' adófizető alattvalóji voltak, azon népekkel együtt, mellyek az Islamismusnak kezdetétől fogva, magokat a' Portának hűséggel alája adták, a' mi törvényhozási systemánknak oltalma alatt mindenkor tsendes nyugodalomban éltek. Közönségesen tudva van, hogy éppen ezen Görögök, a' mi az ő tulajdonjokat, személyes bátorságokat, 's bétűlletjeknek oltalmaztatását illeti, mindenkor a' Muselmánokhoz hasonló módon tartattak, és hogy ők, kiváltképpen a' mostani Monárkhának ditsőséges országlása alatt olly jó téteményekkel halmozattak, mellyek sokkal fellyül mulják azokat, mellyekhez az ő Öseiknek szerentséjek lehetett. Hanem, éppen ez a' nagy kedvezés, éppen ez a' nagy boldogságban és tsendességben való élés okozták azon támodást, mellyet azon rossz indulatú emberek felgerjesztettek, kik nem voltak alkalmasok arra, hogy ezen jó akarat' bizonyságainak bétűt érezni tudják. Magokat a' felhevült képzelődés' álmodozásaira bizván, nem tsak jöltévő és törvényes Monarkhájok hanem az egész Muselmán-nép ellen felemelni mérészlették a' támadás' zászlaját 's a' mellett rettentő vétkeket követtek-el; magokat nem védelmezhető asszonyokat 's ártatlan gyermekeket áldoztak fel a' magok boszszuállásának példátlan kegyetlenséggel. —

„Valamint minden Hatalmasságnak vagynak büntető törvényes könyve és politikai rendelkezései, mellyeknek foglalatra a' Fejedelemségi-Akta' gyakorlásának alapjául szolgál: így a' Fényes Porta is mindenek-

ben, a'-mik az ő jusaival való élést illetik, egyedül tsak a' maga törvényhozási systemájához tartotta magát, melly szerént a' Támodóknak meg kell büntettetnie. Midőn ő ehez képpent némellyekre, egyedül olly célzással, hogy őket megjobbítsa büntetést rendelt, soha meg nem tagadta a' bétűlletet azoktól, kik az ő könyörületességéhez folyamodtak, 's őket, mint az előtt úgy annakutánna is a' maga oltalmazó paizsa alá fogadta. Így soha meg nem szűnt a' Fényes Porta magát az ő szent Religiójának rendelkezéseihez szabni, és minden belső foglalatoskodásai mellett is soha el nem mulatta a' véle barátságban lévő Hatalmasságokkal a' jó egyetértést fenntartani; mindenkor mindenre késznek mutat magát, a'-mit a' Kötések és barátsági kötelességek tölle megkivántak, 's az ő legtisztább kívánságai is hasonlóképpen a' közönséges békességnek és tsendességnek fenntartathatására célloztak, mellyek ismét a' képpen fognak helyre állittatni, mint a' Porta' hódoltatásai kiszélesítették, tudniillik: az ő hűséges alattvalójinak az akaratosoktól és rossz gondolkodásuaktól való elválosztatása 's a' bétűllet nyughatatlankodásoknak magának a' Portának tulajdon eszközei által való letsendesítettése által, a' barátságos Hatalmasságokkal való minden értekezések nélkül, 's a'-nélkül is, hogy a' Porta a' maga részéről, nékiek egy 's más kívánságokra alkalmatosságot szolgáltatna. A' Porta' minden iparkodásainak tsak a' közönséges tsendességnek helyreállittatása a' célja: midőn ellenben az idegen belé-avatkozásnak tsak a' támadás' állapotjának tovább-tartása lehet a' következése. A' Fényes Portának azon állandó célzása tehát, hogy a' maga fő jóvát, melynek alapja az ő igazságos ügye, a' maga szemei előtt hordozza, helybehagyást és tiszteletet érdemel: midőn ellenben minden idegen belé-avatkozás, gyalázatra és panaszolkodásra méltó. Mind ezekből vilá-

gosan következik az, hogy ha mind ez ideig ezen alapos gondolkodás tartatott volna meg közönségesen, eddig mindeneknek rég' vége lehetett volna, emé' gyenge fundamentomokon épült állatások nélkül — hogy tudniillik, a' Religiónak egyformaságát, 's azt a' veszedelmes befolyást, melly a' dolgok' ezen állapotjának fennállásából talám egész Európára következhetne, és a' kereskedésnek veszedelmeztesét, fontolásra fel kellett volna venni. —

, Egyszersmind azon illetlen tselekedet által is megszűnés nélkül tápláltatott a' támadók' reménsége, hogy minden nemű segedelmek nyujtattak nekik, melynek a' népek' törvénye szerént soha meg nem lehetett volna történni. E' mellett azt is meg kell jegyezni, hogy a' Fényes Porta és a' véle barátságban lévő Hatalmasságok között fennálló szövetkezések és kötések ezen Hatalmasságoknak tsak a' Monárkháikkal és Ministereikkel szereztettek; 's azt is tekintetbe vévén, hogy minden Független Hatalmasságnak kötelessége az, hogy önn' alattvalóit kormányozza: ezen tekintetből el nem mulatta a' Fényes Porta néhány véle barátságban lévő Udvaroknál, a' Támódókhoz mutatott segedelemért panaszt tenni. Az egyetlenegy Válosz, mellyet a' Porta ezen panaszra kapott, a' volt, hogy a' kötések és törvényeket felforgató mesterkedéseknek, Szabadság nevezet adott — 's az egymás eránt fennálló kötelezésekkel ellenkező tselekedetek, Neutralitás nevezettel mentettek, olly megjegyzéssel, hogy a' népeket ebben meggátolni nintsenek elégséges eszközök. —

„Elmellőzvén azt, hogy a' dolgoknak illy állapotjából a' Hatalmasságoknak alattvalóikra költsönös bátorságnak megfogytatkozása következne, a' Fényes Porta ezen tselekedeteket halgatással tsakugyan egyéb eránt is el nem mellőzhette; melly szerént ő soha el nem mulatta a' fenn felhozott többféle kívánságokat, a' véle

barátságban lévő Hatalmasságok' egyenességének és igasságos voltának meghívása, az Insurgensekhez mutattatott segedelem ellen való panaszolkodásnak megújítása, 's a' maga barátjainak hozzá intézett nyilatkoztatásaikra kívántatott válaszok által, visszazonozni. Végezetre egy közbenjárás jóvaslódék a' Portának: holott bizonyos dolog az, hogy egy tsak valamely meghatározott tárgyra szorittatott Váloszt, se az időnek haladása, se pedig változtatott kifejezések meg nem változhatnak. Az a' Válosz tehát, mellyet a' Fén. Porta mindjárt legelőször adott, örök-ké a' fog maradni — a' tudniillik, mellyet ő az egész világ' színe előtt megújít, és a' melly az ő gondolkodását ezen tárgyra nézve, most utóbbszor fejezi-ki: — „

„Azok előtt, kik ezen történeteknek közletről való környülállásai felől tudósítatva vagynak, nem esmérten dolog az, hogy a' támodásnak kiütésekor némelly barátságos Udvaroknak a' Fényes Portánál lévő Ministereik munkás segedelmeiket ajánlották a' támodóknak megbüntetésesekre; de mint hogy ezen ajánlásnak tárgya olyan vala, melly egyenesen tsak a' Fényes Porta munkálódásának határai közzé tartozik, erre nézve ő valamint a' jelen úgy a' jövendő időre való tekintetből nem felelt egyebet ezen ajánlásra, tsak azt: , hogy, ámbár ez által az Ottomannus Portának segítettésére van a' célzás, ő mindazáltal soha semmi idegen közbejövételt meg nem fog engedni. Több az, hogy midőn egy véle barátságban lévő Hatalmasságnak Nagykövetje a' maga Veronai Congresszusra való útjában az Ottomannus Ministerekkel való Conferentiákban a' jóvalott közbenjárást illető értekezésekre is kibotsátkozott volna, legnyilvánosabb módon kijelentette a' Fényes Porta, hogy egy illy jóvallat tellyességgel meg nem halgatathatik, 's azután is, valamikor tsakezen tárgy szóba jött, mindenkor megújította

azon nyilatkoztatását, hogy ezen megtagadást a' Portának, az ő politikai, religiói, és nemzeti tekintetei, elmulaszthatatlanná teszik. —

„A' feljebb említett Nagykövet, a' ki ezen alapos okoknak semmi ellent nem mondhatott és a' ki több ízben megesmérte azt, hogy az igazság a' Fén. Porta' részén legyen, a' maga Veronából Konstanzinápolyba lett visszajövele után több Conferenciákban tisztán és tisztiképpen a' maga Udvarának parantsolatjára 's a' más Udvarok' nevében, kinyilatkoztatta, hogy a' Görögöket illető kérdés egyedül csak a' Fén. Porta' belső dolgai közzé tartozónak lenni esmértetik; hogy ennek eligazítása, mint olyan, egyedül csak a' Fényes Portát illeti; hogy abba magát idővel is semmi más Hatalmasság belé nem avathatja, és hogy, ha valamely Hatalmasság magát abba belé találná avatni, ekkor a' többek mindnyájan úgy fognak tselekedni, mint a' népek' törvényei kívánják. —

„Azon nagy Hatalmasságnak meghatalmazottjai, ki a' Fén. Portával való barátságos egyetértését a' Fén. Portával nem régen megújította és megerősítette, az Ottomannus meghatalmazott Biztosokkal tartott Conferenciájikban tisztiképpen és nyilvánossággal kijelentették, hogy ezen dologba mások nem fognak belé avatkozni. Mint hogy ezen nyilatkoztatás mint az ezen Conferenciákból következő resultatumnak alapja úgy tartatott, így már semmi szó nem lehet többé ezen tárgyról, mellyet a' Fén. Porta igaz jus szerint mint tökéletesen és alaposan elvégződöttet, úgy néz; a' melly mellett mindazáltal a' maga régibb erősítéseinek támogatása végett még a' következő megjegyzéseknek tételét is, Megengedhetni gondolja magának, tudniillik: —

„Azok az eszközök, mellyeket a' F. Porta a' támodók ellen még kezdetben elévett 's még most is folytat, tellyességgel nem olyanok, hogy azokért ezen hadako-

zást Religiói hadakozásnak lehetne tartani. Ezen eszközökkel való élés nem is terjed ki közönségesen az egész nemzetre, 's ennek egyedül csak az a' célja, hogy a' támodás eltsendesítették 's a' Portának azok az alattvalói megfenyítettessenek, kik, mint valóságos Ragadozó Kapitányotokkák, legnagyobb és a' büntetésre legméltóbb gonoszságokat követték-el. A' F. Porta soha meg nem tagadta a' botsánatot azoktól, kik néki magokat alája vetették; a' jóság és könyörületesség' kapuji mindenkor nyilva állottak előttök. Ezt a' F. Porta valóságos tselekedetek által mutatta ki, 's mutatja még most is, midőn azok eránt, kik az engedelmességre vissza térnek, oltalmazással viseltetik. —

„Valóságos okát annak, hogy ezen támodás még tart, azon több féle jóvállatokban kell keresni, mellyek a' F. Portának tétettek. A' háboruból következő kárvallásokat is egyedül csak a' Porta érezte, mint hogy az egész világ előtt tudva van, hogy az Európai kereskedés a' dolgoknak ezen állapotja miatt soha félbe nem szakasztott, a' melly, távol lévén attól, hogy az Európai kereskedésnek ártott volna, annak inkább sok hasznot hajtott. —

„Ennek felette ezen nyughatatlankodás és támodás az Ottomannus birodalomnak csak egy tartományában állanak-fenn, és csak a' gonoszság' követőji között; mint hogy Istené a' köszönet érette, ezen nagy birodalomnak egyéb tartományai semmit szenvedtek, 's minden lakosaik egyetemben tellyes tsendességben élnek. Tehát nem könnyen lehet által látni, hogyan részesíthettek volna ezen nyughatatlankodásokból más Európai tartományok. De tegyük-fel, hogy így legyen a' dolog, minden Hatalmasságnak esmérni kell, mint hogy a' maga határain belől maga az Úr, azon alattvalókat a' maga földjén, a' kik támodási gondolkodásokat főznek, 's ezeket a' magok tulajdon törvényeik szerint

s önn Felsőégi hatalmokkal össze kötött kötelelességeikkel megegyező módon büntethetik. Szükség felett való lenne ide tennünk, hogy a' F. Porta magát az e'féle dolgokba soha belé nem avatná. —

„Ha a' felhordott pontokat, az igazságra és egyenességre való tekintettel szemügyre vesszük, mindnyájunk könnyen meggyőződhetünk a' felől, hogy ezen tárgynak további vitatására semmi ok nintsen hátra. Azonban, ámbár valósággal igen illendő volna minden ezen dologba való további belé-avatkozástól megszűnni, nekünk mindazáltal újabban is, egy Közbenjárás i ajánlás tétetődék. Hanem ezen kifejezés alatt, politikai nyelven, az értettetik, hogy, ha két független Hatalmasságok között veszekedések vagy ellenségeskedések támodnak, ezen esetben az összebékeltetést egy harmadik, barátságos Hatalmasságnak közbejövetele, végre hajthatja. Éppen így van a' dolog a' fegyvernyugvást és megbékélést illető kötésekre nézve is, de a' mellyek tsak a' megesmértetett függetlenséggel bíró Hatalmasságok között köttethetnek. Hanem, mint hogy most a' F. Porta abba' foglalatoskodik, hogy tulajdon adófizető alattvalóit, kik ellene feltámodtak, tulajdon maga földjén és tulajdon szent törvényeivel megegyező módon megbüntettesse: hogyan lehet a' felhozott esetet valaha a' F. Portának mostani állapotjára alkalmaztatni? és valyon ugyan az Ottomannus Országlószék nem teheti-e fel azt, hogy azon embereknek, kik e'félét fel tesznek, olly czélzásaik legyenek, mellyek szerint ők egy ragadozókból álló Bándának, állandó fennmaradást akarnak szerezni. Egy Görög Országlószékről vanszó, a' melly, ha a' F. Porta valamelly egyezésre rá nem állana, meg fogna esmértetni. Sőt, a' mi több, még az is jóvaltatott a' F. Portának, hogy lépjen Kötésre a' Rebellisekkel. Nem igaz okon kell-e a' F. Portának bámulni, midőn a' vél-

le barátságban lévő Hatalmasságoktól illy beszédet hall? mivelhogy a' Históriaban semmi példája nintsen az Országlószékek' gondolkodási alapjokkal és kötelelességeikkel illy ellenkező tselekedetnek. —

„A' Fényes Porta tehát illy jóvallatokat soha meg nem halgathat addig, míg az a' föld, mellyet a' Görögök laknak, az Ottomannus birodalomnak egy részét teszi, és míg a' Görögök adófizető alattvalóji lesznek a' Portának, ki soha le nem fog mondani a' maga jusairól. Ha a' F. Porta a' Mindenhatónak segedelmével ezen tartományoknak tellyes birtokát ismét vissza kapja, ő mindenkor, valamint most úgy jövendőben is, azon rendelések szerint fogja tselekedeteit intézni, mellyeket neki a' maga alattvalóira nézve, a' szent törvény elejibe ír. —

„A' Fényes Porta olly meggyőződéssel, hogy neki ezen tárgyra nézve nem egyébre, hanem tsak Religiója' és törvényhozása' rendszabásaira kell ügyelni, úgy ítél, hogy jussa van kinyilatkoztatni: hogy ő azon jóvallatokban, mellyek neki eddig tettek 's még ennekutánna is tétettethetnek, Religiói, Politikai, Administratziói, és Nemzeti tekintetek miatt soha meg nem egyezhet. A' F. Porta kész lévén azon kötelezetéseknek tellyesítettésére, mellyeket tőlle, azon véle barátságos Hatalmasságokkal tett Kötései kívánnak, kik őtet most ezen Cathgorikus válaszlásra kényszeríték, ezennel utoljára kinyilatkoztatja, hogy minden feljebb mondattatott dolgok, a' Fényes Portának úgy, mint az ő Ministereinek 's az egész Muselmán-népnek gondolkodása alapjaikkal tellyesen megegyeznek. Reménlvén, hogy ezen hűséges eladás elégséges leszen arra, hogy az ő egyenes gondolkodással bíró barátait az ő ügynek igazsága felől meggyőzze, egyszersmind arra is használja a' F. Porta ezen alkalmatosságot, hogy őket, erántok való tisztelete felől bizonyosokká teszi. — „

„Idvesség és békesség annak, ki egyenes úton jár!“

A' Státusnak azon emberei, a' kik egy idő-ólta a' Times ujságban Szó-vezérek voltak, azt a' fontos dolgot fedezték-fel, hogy a' Portától Jun. 9-dikén kiadatott Mánifestum, az Austriai Kabinétnek munkája légyen, és ők ezt egy Aug. 4-dikén kiadott Czikkelyben, a' dolgokban való tulajdon jártasságokkal 's hitelességekkel megegyezőleg, meg is bizonyították. Ezen Czikkelyt, melyben a' képtelenség és szemtelenség vetélkednek az elsőség felett, több Frantzia Ujságlevelek is megtisztelték azzal, hogy közönségessé tették, 's a' helyett, hogy érdeme szerint kitsúfolták volna, tsak nem valóképpen eszmélődtek felőlle. A' Quotidienne p.o. e'képpen szollott e' h. 9-dikén: — „

„A' közönség folytában a' Porta' Mánifestumával 's a' Timesnek arról kiadott Czikkelyével foglalatoskodik. Ez (a' maga nemében valósággal) nem kevesebbé nevezetes, mint maga az Oklevél (a' Mánifestum), mellyet illet. A' Díván' beszéde nem egyebet tsak békességet lélekzik: a' Liberalismusé ellenben háborut látszik hirdetni. Ha a' Díván' Mánifestumát a' Korán' sugallotta: úgy az Angliai Aeolus' megjegyzései bizonynyal nem az Evangyélium' lelke szerint irattattak. Mi nyughatatlansággal várjuk az Austriai Beobachternek arra adandó válaszlását, 's most megérjük azzal, hogy a' Török Nyilatkoztatásnak ezen utolsó szavait még egyszer felhozzuk: — „Idvesség és békesség annak, ki egyenes úton jár!“

Mi sajnálljuk, (így felel az Austriai Beobachter ezen meghívattatásra) hogy a' Quotidienne' nyughatatlan várokozásának különben eleget nem tehetünk, tsak úgy, hogy a' Timesnek minden értelem szerint radikális esztelenségét, a' ma-

ga elkerülhetetlen sorsára bízzuk — mint hogy nekünk, hogy azon Olvasókkal, ha tsak ugyan találatnak olyanok, kiknek az e'féle Diplomatikai felfedezések inyek szerént volna, szóba ereszkednünk nem tsak sikertelen, hanem a' mi helyheztetésünkhöz egy általjában méltatlan munka is lenne.

Nagy Britania.

A' Fő Minister Canning úr' halálára nézve szükséges megjegyezni, hogy 8-dikban nem délután, hanem hajnali 3 óra után 50 minútumkor halt-meg, és hogy az ő halálos betegsége, mellyet az 5-dikben kiadatott Orvosi Jelentés szerént mult posta napi ujságunkban mi is tsak Gynládásnak fordithattunk, belek' gyuladása (Gedaermenzung) volt, és olly nagy mértékű, hogy semmi Orvosi segedelem nem segithetett rajta; 7-dikre viradó éjjel több órákig aludt a' beteg, melyre nézve ekkor ismét kezdett volt valami árnyék reménség támodni megtartathatásához, de nem sokáig tartott. Tierney és Holland Orvosok voltak mellette, mikor a' lélek kiment belőlle. Az ő halálát illető utolsó Orvosi Jelentés ez volt: — „Chiswick Aug. 8-dikán reggeli 4 órakor. Szomorúsággal jelentjük, hogy Canning úr ma reggel 4 óra előtt 10 minutummal meghalt. Tierney, Farre, Holland.“ — Ezen Jelentés azonnal elküldetett Lord Lansdownhoz a' Belső Ministerhez. —

Már még Aug. 6-dikán tudósítások küldettek vala Párisba Lord Granville úrhoz az ott lévő Anglus Nagykövethez és Dublinba Marqui Wellesleyhez a' Fő Minister' betegségének veszedelmes állapotjáról. Marquis Lansdown 8-dikban déleőtti 11 órakor kiutazott Londonból Windsorba a' Királyhoz, hogy ő Felségének az első Minister meghalálózásáról hirtegyen. — Külső Minister V. Gróf Dudley ezen napon össze hívatta a' Kabiné-

ti Tanátsot; V. Gróf *Goderich* és *Stourges-Bourne* urak pedig 3 óra tájban ki-
útoztak a' Királyhoz; ő Felsége maga hí-
vatta-ki őket. A' Külső Ministernél tartatott
Tanátsban ezek voltak jelen: *Herczeg Port-*
land; *Marqui Lansdown*; *Marqui Angle-*
sea; *Gr. Harrowby*, *Gr. Carlisle*; V. Gróf
Dudley; V. Gróf *Palmerstown*; *Wynn's*
Tierney urak, és *Lord Bexley*. — V. Gróf
Goderich hosszas audientzián volt a'
Királynál 8-dikban estve.

Melly nagyon felbuzdította az érzé-
keny indulatokat ezen véletlen halál, meg-
ítélhetni abból, hogy nem tsak a' Király
és Familiája' tagjai, hanem a' Ministerek'
idegen Követek, minden Nagyok's általjá-
ban az egész Londoni közönség, a' Fő Mi-
nister' betegségének mivólta felől tudako-
zódtak mind addig, míg végre az ő halá-
lának híre, mintegy eltompította az ő gon-
doskodó figyelmeket. — 7-dikben személ-
lyesen megjelentek Gróf *Westworeland*,
Lord Eldon, és *Peel* urak, kitudakozni, hogy
miben légyen a' beteg' állapotja.

A' *Globe* és *Sun* nevű Ujságok
Aug. 8-dikán fekete szelű papírosra nyom-
tatva jelentek-meg a' közönség előtt az
Minister' halála által okoztatott gyásznak
jelentésére.

Most már ismét arra fordította figyel-
mét az egész Anglus közönség, hogy ki
fog Fő Minister lenni? A' *City*' lakosai
meggyőződve láttatnak hinni, hogy a' ré-
gibb Ministérium' tagjai közzül, kik a' *Canning*'
Fő Ministerré lett neveztetésekor ki-
léptek, az ő helyét egy se fogja bétölte-
ni. *Lord Goderich* ról, *Marqui Lans-*
down ról, és *Herczeg Portland* ról
beszélnek nagyon, hogy közzülök fogna
valamellyik kineveztetni. Hanem ezen ké-
tségeskedés nem fog sokáig tartani, mint
hogy, mint a' Londoni Kurír Aug. 10-di-
kén jelenti, a' Király *Lord Goderich*-
re (ki a' *Lord Liverpool* Fő Ministersége
alatt, mint *Kintstár*' Cancellariususa, *Re-*

binson név alatt esmértegett) már rá bíz-
ta, hogy formáljon Ministériumot, mely-
re nézve nem ok nélkül gondolják, hogy
ezen új Ministeriumban ő fog lenni a' Fő.

Magyar Ország.

Posony Aug. 19-dikén: „Ezen város-
nak az a' nagy szerentséje vala tegnap dél-
utáni egy órakor, hogy Császár és Király
Ő Felségét, az 1825-ben Sept. 18 dikán
összse sereglett Országos Gyűlésnek bére-
kesztésére, a' maga falai közzé ismét meg-
érkezni szemlélhessen. Ő Felsége, ki azon
napon reggel hagyván *Bádent* oda, sem-
mi pompás fogadtatást meg nem engedett,
tsak a' *Duna*' tulsó partjára kisereglett so-
kaság' örvendező kiáltásai által tisztelte-
tett 's kísértetett a' Primási épületig, hol
Nádorispány Cs. Fő Herczeg, *Estei Fer-*
dinánd Fő Herczeg az Ország' Komman-
dirozó Generálissa, a' Fels. Kir. Magyar
Udvari Cancellarius Gróf *Nádasdy* Úr Ő
Excellentziája, a' Fels. Kir. Magyar Udva-
ri első Vice Cancellarius Gróf *Reviczky*
Úr Ő Excellentziája, továbbá a' *Horváth* Or-
szági Bán, az Ország' Tárnok mestere, a'
Nemes Magyar K. Testörző sereg' Fő Ka-
pitánya, 's a' Méltóságos Personális Úr, fo-
gadták és kísérték szobáiba mély tiszte-
lettel. Innét ebédutáni öt óra felé szokott
pompával a' nagy audientziás palotába
ment Ő Felsége, hol az összse gyüleke-
zett Fő-méltóságok által várattatott, kik
olly örvendező nyilatkoztatásokkal fogad-
ták Ő Felségét, mellyet vóltaképpen leírni
lehetetlen. —

Béülvén a' Felség a' K. thronusba,
az első Vice Cancellarius Gróf *Reviczky*
Úr Ő Exc.ja rövid beszédet intézett az Or-
szág' Rendjeihez, melyben ezen Öszsze-
gyülekezés' okát adta elé, 's az után Ő Cs.
K. Felsége tartott illy értelmű Kegyes Bé-
rekészto Beszédet: — „

„Azt az ígéretet, hogy mi tölletek e-
gyebet semmit kívánni nem fogunk, tsak

önn' jóvaloknak elémozdittatását, mellyet mi ezen K. trónusból, az Országgyűlésnek kinyitásakor tettünk, ennek tsak nem két esztendeig való tartása alatt mi hűségesen és állhatatosan tellyesítettük. Lelkiesmértünk, melynek vizsgálatát mi az Isten előtt legfontosabb kötelességünknek tartottuk, azt a' megnyugtató bizonytságot adja nekünk, hogy mi a' Magyar Nemzet eránt atyai indulatunknak 's gondoskodásunknak egy olyan új nyilatkoztatását mutattuk, melly egyedül tsak annak boldogságára intéztetett. Történt ugyan néhány olly dolog ezen Gyűlésen, a' melly mi bennünk fájdalmas érzést okozhatott: de mi ezt annyival nagyobb készséggel elhalgatjuk, hogy szívünknek kedves az, hogy több fontos tárgyak, a' Rendek' tanátskozása által 's a' mi Királyi helybehagyásunkal, Törvényes erőt kaptak, melly tekintetben nekünk itt tsak e' két tárgyakat, az adózás' 's az Öszszeírás' dolgát kell említenünk, mellyek olly tulajdonságaik, hogy meggyőznek benneteket hajlandó kegyelmünk felől, 's megbizonyítják a' késő maradékok előtt, hogy ti méltó maradékaik vagytok Öseiteknek; 's ámbár azon igaz ohajtásunk, hogy a' pénz' állapotja a' magánosok közt törvény által elrendeltetett volna, nem tellyesített, ennek véletlen kimenetele is tsakugyan még jobban nohat bennünket, hogy czélzásunknak egyenességétől lelkesített újabb és hathatosabb erővel azon dolgozzunk, hogy köztünk és köztetek költönös és elólthatatlan bizodalom köttetvén, a' dolgoknak illő rendje azon törvényes hatalom által, mellyet nekünk az örökösített intézetek adnak, fenntartassanak, 's az Országnek sérthetetlen Constitúciója, mindenkor és mindenben megőriztessék.

„Mi ezennel által adjuk Cs. Herczeg-

segédnek ezen Országgyűlésnek a' mi helybehagyásunkkal megerössített: Czikkelyeit, olly kedves reménséggel, hogy ohajtásaink, mellyek minket a' Magyarok' ditsősségére 's boldogságára nézve illy nagy mértékben lelkesítenek, nem soká, a' közelébbi Országgyűlésen bétöltessenek, mellyet mi még a' meghatározott időpont előtt is öszsze fogunk hívatni, mihent Cs. Herczegségnek erántunk 's a' haza eránt való szeretete és fárodhatatlan buzgósága, mellyet mi hálaadással megesmérünk, az Országos Küldöttségnek munkás segedelmével, azon tárgyaknak kidolgozását elvégzik, mellyek a' jövő Országos Gyűlésnek munkáit, 's azon fő boldogságnak alapjait tenni fogják, melyre a' Magyar Nemzet illy nagy mérték szerént érdemes.

„Valamint az, a' mi által mi tsak a' Haza' jóvára 's boldogságára czéloztunk, a' mi szívünket legnagyobb örömmel bétöltötte, midőn Magyar Országunknak igen kedves Rendjeit ezen Gyűlésnek kezdetén thronusunk körül öszsze gyülekezve szemléltük, ugy most is kívánjuk, atyai, és semmi esetekben meg nem romolható hajlandóságunk szerént, hogy ti, mint szeretett gyermekeink, egészségesen és épségben honnotokba vissza érkeztvén, azoknak, kik benneteket ide küldöttek vala, hűséggel mondjátok meg: „hogy azon Királyi méltóságon kívül, melynek ereje és hathatossága a' ti Ösi Constitúziótokon fundáltatnak, a' minden Magyarokhoz viseltető szeretet 's az ő javokhoz vonszó égő buzgóság is napjaink' végződéséig belénk vagynak plántáltatva, melytől lelkesítettve mi, állandóul azon fogunk törekedni, 's azt mi Isten' segedelmével el is fogjuk érni, hogy a' Haza' jóvára intéztetett mostani és jövő tselekedeteinknek hasznos és tartós gyümöltseire való tekintetből, minekutánna az Ur bennünket ezen életből kiszollit, az igen szeretett Magyar Nemzetnél hálaadó és áldó emlékezetben marandjunk.“